

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 22 DECEMBER 1920.

Wetsvoorstel tot bepaling van de regelen toe te passen op de klassen 1918 en 1919 der bijzondere lichting 1919, wat betreft den duur van den werkelijken dienstdtijd, de verloven en de terugroepingen ⁽¹⁾.

VERSLAG

NAMENS DE BIJZONDERE COMMISSIE ⁽²⁾ UITGEBRACHT DOOR DEN
HEER DE BUS DE WARNAFFE.

MIJNE HEEREN,

Wegens de bezetting van België door de Duitse legers, hebben de meeste Belgen, welke voor de jaren 1914 tot 1918 tot den militairen dienst geroepen waren, hunne verplichtingen niet ten gepasten tijd kunnen nakomen.

Om daarin te verhelpen, waren bijzondere maatregelen noodzakelijk en de wervingswet van 1 Maart 1919 voor de bijzondere lichting van 1919 heeft den toestand geregeld van de klassen 1914-1915-1916-1917-1918 en 1919.

Hoewel deze wet de gestrengheid der in den loop van den oorlog uitgevaardigde wet-besluiten vermildert, had zij nochtans, wegens de oogenblikkelijke vereischten, de lasten der militie-wet van 30 Augustus 1913 verscherpt.

Zoodra de vrede geteekend was, scheen het onnoodig al de achtergebleven klassen tegelijkertijd binnen te roepen, hetgeen ook practisch onmogelijk zou geweest zijn. Daarom stelt de Regeering voor achtereenvolgens twee klassen per jaar binnen te roepen, derwijze dat voor 1923 de gewone regeling hersteld kunne worden.

Op dit oogenblik hebben de klassen 1914 tot en met 1918 hun militairen dienst verricht of bevinden zich onder de wapens.

(1) Wetsontwerp, n° 25.

(2) De Bijzondere Commissie, voorgezeten door den heer BERTRAND, bestond uit de heeren BERTRAND, COUSOT, DEBUNNE, DE BUS DE WARNAFFE, HEYMAN, PIRMEZ en VAN HOEGAERDEN.

De klassen 1919, 1920, 1921 en 1922 zullen op hunne beurt binnengeroepen worden van zes tot zes maanden, op 1 Juni en 1 December van elk jaar.

De klas 1919 op 1 Juni 1921;

De klas 1920 op 1 December 1921;

De klas 1921 op 1 Juni 1922;

De klas 1922 op 1 December 1922,

. . .

Het ons thans onderworpen wetsontwerp heeft een gansch beperkt doel. Het vermindert den militairen dienst alleen voor de klassen van 1918 en van 1919.

Het is dus van uitzonderlijken aard en van beperkte toepassing.

Het houdt hoegenaamd geene beslissing wat de oplossing betreft, welke eerlang zal moeten gebracht worden aan het vraagstuk van den duur van den werkelijken dienst in het leger, wanneer de Regeering, voorzien van al de stukken om dit gewichtig vraagstuk te beoordeelen, bepaalde voorstellen op dat gebied bij de Kamers zal indienen.

* * *

Het aanhangige ontwerp wordt door de volgende beschouwingen gerechtvaardigd :

1° Het onderwijs van de uitgestelde klassen moet met den meest mogelijken spoed worden bevorderd. Nu, de Staat is niet voldoende toegerust en ingericht om twee klassen per jaar te kazerneren, uit te rusten en te onderrichten, wanneer de dienstdaag der klassen op denzelfden duur werd gehouden als door de wet van 1913 wordt voorzien.

2° Voor de uitgestelde klassen, samengesteld zijnde uit jongelingen die den gewonen militieleeftijd voorbij zijn, is het van belang dat zij zoodra mogelijk aan hunne gewone bezigheden worden teruggeschonken. Dit is weliswaar een privaat belang, doch het is billijk er rekening mede te houden in de mate zulks mogelijk is zonder nadeel toe te brengen aan de hoogere belangen van 's Lands verdediging.

Uitgaande van deze beschouwingen stelt de Regeering bij wijze van amendement op het eerste ontwerp voor, den dienstdaag der klassen van 1918 en van 1919 te brengen op 13 maanden voor de ruitery en de bereden artillerie, op 10 maanden voor de infanterie, op 12 maanden voor de wapens, troepen en diensten andere dan de infanterie, de ruitery en de bereden artillerie.

. . .

Deze bepalingen doelen niet op de klas van 1917, welke in dienst getreden is den 1° Juni 1920, evenmin op de klassen van 1920, 1921 en 1922.

Waarom?

Wat betreft de klas 1917, om reden dat de africhting van deze klasse reeds begonnen is, en dat zij werd geregeld in de veronderstelling dat zij twaalf maand werkelijk onder de wapens zou aanwezig zijn, en dit zoowel met het oog op de onderrichting zelf als op den algemeenen stand van onze legersterkte.

Wat betreft de klassen 1920, 1921 en 1922, om reden dat hun toestand zal geregeld worden door wetsbepalingen die eerlang zullen getroffen worden en die de nieuwe militiewet zullen uitmaken.

Dit zijn de verzachtingen die de Regeering meende te kunnen brengen aan den dienst der klassen 1918 en 1919, maar op voorwaarde dat voor den dienst het gehalte van de ingelijfde troepen verhoogd* worde.

De Regeering had eerst gedacht daartoe voor die klassen de zoo genaamde bevoorrechte categoriën, vrijgesteld van den dienst, of die slechts vier of zes maaand dienst doen, af te schaffen.

Men liet dit voornemen varen om reden dat de ingeschrevenen van deze lichteing reeds voor de militieraden waren verschenen, en dat hunne zaak was geregeld door beslissingen en die kracht van gewijsde hadden verkregen.

Rechtvaardigheidshalve kan men ze niet weder te berde brengen; men zou ten andere de zedelijke ontreddeing nog verhoogen, die reeds zoo dikwijls werd veroorzaakt door het afschaffen of wijzigen, om gewichtige redenen, van welken die definitief schenen te zijn.

Zulk stelsel is ontmoedigend. Het doet eene betreurenswaardige onvastheid en onveiligheid ontstaan.

Men moet er een einde aan maken.

Om de verzachtingen in de strenge toepassing van de militaire dienstvereischen voor de klassen 1918 en 1919 te verbeteren, in zoover de noodwendigheden van de militaire onderrichting en 's Lands veiligheid het toelaten, stelt de Regeering wijzigingen voor aan het stelsel der verloven en der terugroepingen.

Het is natuurlijk en noodzakelijk dat de dienstdijd, nu hij beperkt is, streng moet besteed worden aan de militaire verplichtingen. De beperking van den dienstdijd is slechts mogelijk wanneer die samengaat met eene grondigere en ook meer geregelde en doorgezette onderrichting.

* * *

Wat de klassen 1920, 1921 en 1922 betreft, hun lot, — wij zegden het reeds — zal, volgens het ontwerp, geregeld worden door de nieuwe militiewet welke eerlang bij de Kamer zal aanhangig worden gemaakt, evenals door de nieuwe bepalingen waarbij de duur van den dienstdijd voorgoed zal worden geregeld.

De Commissie was van oordeel, dat er geen reden bestaat om de voorgestelde bepalingen niet toe te passen op al de *uitgestelde* klassen. Al de redenen, die het ontwerp wettigen wat de klassen 1918 en 1919 betreft, gelden voor de klassen 1920, 1921 en 1922. Daarom stelt de Middenafdeeling bij amendement voor, de getroffen maatregelen toepasselijk te verklaren op al de *uitgestelde* klassen.

* *

De Commissie is van meening dat de voorgestelde voordeelen voor de militieplichtigen van 1918 en 1919, die er in toestemmen hunnen dienstdtijd te verlengen, dienen te worden bepaald niet bij koninklijk besluit, doch door de wet.

* *

De Commissie stelde de vraag, of de wederoproeping van zes weken voor de ruitery wel noodig was en of die stoffelijk mogelijk was. Hieromtrent zal zij de uitleggingen van de Regeering afwachten.

* *

Het ontwerp werd met 3 stemmen en 2 onthoudingen goedgekeurd.

De leden die zich onthouden hebben, deden aanmerken dat, dewijl het ontwerp verband houdt met de kwestie betreffende den duur van den werkelijken dienstdtijd, zij zich niet bepaaldelijk konden uitspreken alvorens de openbare behandeling te hebben gevolgd.

De Verslaggever-Voorzitter,

DU BUS DE WARNATTE.
